

◆ İNCİLƏR...

Mikayil MÜŞFİQ
(1908-1938)

YAŞA, KÖNÜLİ

*Ah, bu uzun səvda yolu
Vurulumu başa, könüll
Nişan aldım, kaman atdım,
Deydi oxum daşa, könüll*

*Bir od düşdü buluduna,
Yandı könül eşq oduna,
Qaldın hicran umuduna,
Ey qırılan şişə könüll*

*Tərlənsən, göydən ənməzsən,
Bu torpaqda sevinməzsən.
Mən dönərəm, sən dönməzsən,
Yaşa könül, yaşa könüll*

QURBAN OLDUĞUM

*Bilməm məni neçin atmış, unutmuş,
Cövrü cəfasına qurban olduğum?
Yoxsa özgəsinə üzünü tutmuş,
Yeni sevdasına qurban olduğum?*

*Mən Dilbəri sordum gəlib-gedəndən,
Dədilər: bərişməz, küsmüşdür səndən.
Mən iltifat etdim, o qaçdı məndən,
Qaçqın ədasına qurban olduğum.*

*O mənim sevgilim, o mənim anam,
Onsuz üzüm gülməz, açılmaz aynam...
Bilməm harda qaldı o nazlı dumam,
O xoş sədasına qurban olduğum.*

Ayrılıq oduna könül dayanmaz,
Eşq oduna yanan bir daha yanmaz.
Çəkdilyim nalədən neçin oyanmaz
Şirin röyasına qurban olduğum.

DUYGU YARPAQLARI

Mən gəncəm, biləm, istiqbalım var,
Hələ bədr olmamış bir hilalim var.
Yelkənim açılır, qara yel, əsməl
Mənim bu deryada bir sandalım var.

Atamız dünyadan eh dedi getdi,
Tez sönən ömrünə meh dedi getdi,
Gül əkdə, vay dərdi cahən bağından,
Təkdüyü yaşlara şəh dedi getdi.

Nə gerek, sormayın, nə soydanam mən,
Əməkçi ellərə məhrəbanam mən.
Yarpaqdan ayrılan, şəfeqdən qopan
Dünyanın bəzeyi bir insanam mən.

Kim yanılıb deyir: ömür masadır,
Bir şirin uyğudur, bir xoş xəyaldır?
Hər an təbiətli gözəlləşdirən
Bu insan tükenməz bir kapitaldır!

Dünən bir şairin keçdim yanından,
İlə bir söz çıxmaz xəsis canından.
Eşqi, ehtirası olmayan, yetər,
Çixsın birdefəlik söz meydanından!

Şairə ilhamdan maya gərəkdir!
Anasız cocuğa daya gərəkdir!
Şairəm söyləyir yerindən duran,
Adamın üzündə həya gərəkdir!

KÜLƏKLƏR

Hər səhər, hər axşam, hər axşam, hər səhər,
Çox zaman sərsəri küləklər bixəbər,
Bir yaxın dost kimi qapımı döyərler.
Küləklər, küləklər, bəstəkar küləklər,
Dünyanı dolaşan bəxtiyar küləklər!

Bəziniz qorxulu, bəziniz qorxusuz,
Bəziniz duyğulu, bəziniz duyğusuz,
Bəziniz uyğulu, bəziniz uyğusuz,
Küləklər, küləklər - ey sərîn küləklər,
Sizdə var qoxusu hər yerin, küləklər!

Ey çilgin küləklər, nəşliniz daşarkən,
Bağların şəhindən mey sorub coşarkən,
Nalqıran dağları atlayıb aşarkən,
Məni də alınız uçayım dağlara,
Könülümde nə varsa, aşayım dağlara!

Gurlayın, ilhamım, sənətim gurlasın!
Firtınam, qasırgam, qüdrətim gurlasın!
Şimşəyim parlasın, zülmətim gurlasın!
Ey məni sərəzad bəsləyən küləklər,
Bir dağın başından səsəyən küləklər!

YENƏ O BAĞ OLAYDI

(ixtisarla)

Yenə o bağ olaydı, yenə yığışaraq siz
O bağa köçəydiniz.
Biz də muradımızca fələkdən kam alaydıq,
sizə qonşu olaydıq.
Yenə o bağ olaydı, səni tez-tez görəydim,
Qələmə söz verəydim.
Hər gün bir yeni nəğmə, hər gün bir yeni ilham...
Yazaydım səhər-axşam.
Arzuya bax, sevgilim, tellərindən incəmi?
Söylə, ürəyincəmi?

Yenə o bağ olaydı, yenə o qumlu sahil,
sular ötəydi dil-dil.
Saçın kimi qıvrılan dalğalara dalaydım,
Dalib ilham alaydım.
Əndamını həvəslə qucaqlarkən dalğalar,
Qəlbimdə qasırgalar,
Firtınalar coşaydı, qısqanlıqlar doğaydı,
Məni hirsim boğaydı.
Cumub alaydım səni dalğaların əlindən,
Yapışaydım belindən,
Xəyalımız üzəydi sevda dənizlərində.
Ləpələr üzərində,
İlhamımın yelkəni zərrin saçın olaydı,
Sular xırçın olaydı.

Yenə o bağ olaydı, sevdalar ölkəsində
O söyüd kölgəsində,
İnci qumlar üstündə yenə verib baş-başa,
Yayı vuraydıq başa.
Günlerimiz keçəydi qızgın fərəhlər kimi,
Dolu qədəhlər kimi.
Yarpaqlar arasından uzadaraq əlini,
Oxşayaraq telini,
Gecələr darayaydı saçlarını, ay gözəl!
Sən gözəlsən, ay, gözəl!
Əllərində əllərim, gözlərində gözlərim
Asılaydı sözlərim
Könülün qulağından bir qızıl tana kimi
Güneş doğana kimi.